

# РЕШЕНИЕ

№ 4299

гр. София, 30.07.2020 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав**, в публично заседание на 15.07.2020 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Доброслав Руков**

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **5023** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 87 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на А. А. И., гражданин на И., с адрес: [населено място], [улица], РПЦ на ДАБ, срещу Решение № 1354/20.05.2020 г. на Председателя на Държавната Агенция за бежанците при МС, с което на основание чл. 70, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 13, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗУБ е отхвърлена молбата за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е издаден в противоречие с материалния закон. Твърди се, че административният орган е изложил бланкетни мотиви, като не е обсъдил наведените от чужденеца доводи и събраните доказателства. Според оспорващия, ако бъде върнат в страната си по произход, той ще бъде изложен на тежки посегателства и има реален риск за живота му. Инвокирани са доводи, че след смяната на режима на С. Х., той е бил задържан многократно от кюрдското автономно правителство. От общоизвестни източници на информация се установява, че обстановката в К. непрекъснато се влошава, което е видно и от приложените по преписката справки. Посочва, че ситуацията в страната покрива критериите за наличие на безогледно насилие, поради което са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Цитирани са извадки от общодостъпни източници на информация, касаещи обстановката в Иракски К..

По време на проведеното по делото открито съдебно заседание, оспорващият не се яви лично. Упълномощеният от него адвокат С. поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата не се явява. Пълномощникът му юрисконсулт М. оспорва жалбата.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, становището на ответника и представителя на СГП и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че с молба рег. № УП 20384/31.10.2019 г. до Държавната агенция за бежанците А. А. И., е поискал предоставяне на закрила. Производството е образувано с регистрирането му с регистрационен лист рег. № УП 20384/31.10.2019 г. и е проведено в Регистрационно-приемателен център – [населено място] по общия ред – чл. 72, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 70, ал. 2 от ЗУБ.

На 14.11.2019 г. с А. А. И. е проведено интервю, резултатите, от което са обективирани в протокол рег. № УП 20384 от същата дата. Оспорващият твърди, че е напуснал Иракски К. през месец август 2019 г. и е заминал нелегално за Турция, където е останал два месеца. През октомври на същата година е пристигнал нелегално в България. Твърди, че в Германия има жена и деца, които са пристигнали там нелегално, но нямат предоставен статут на бежанци. Според оспорващият, той е служил за кратко на армията на С., но след като К. се е отделил през 1991 г. за него започнали проблеми. Твърди, че е бил задържан четири пъти от силите за сигурност на автономното правителство, за това, че по някакъв начин е бил свързан с предишната власт. Посочва, че е бил измъчван при някои от арестите си. През 1999 г. е бил спасен от представители на Ч. кръст. В града, където е живял е бил нещо като посредник между властите и населението и е помагал на хората да си решават някои проблеми. Според оспорващия срещу него е имало покушение през 2005 г., когато силите за сигурност са опитали да го убият в близост до джамията. Посочва, че има втора жена в И. и четири деца. Властите не са му давали заплата и не е имало как да издържа децата си.

Видно от писмо № М - 15303 от 21.11.2019 г. на Директора на Специализирана Дирекция „Г” – ДАНС, Агенцията не възразява да бъде предоставена закрила на А. А. И., в случай, че същият отговаря на условията по ЗУБ.

Преценявайки събраните в хода на административното производство доказателства, Председателят на Държавната Агенция по бежанците при Министерския Съвет е намерил, че не са налице материално-правните предпоставки, предвидени в ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец или хуманитарен статут, поради което е издал оспореното решение.

Като доказателства по делото е приета справка № МД-373/10.07.2020 г. относно състоянието на сигурността в К. и [населено място].

Административен Съд С. – град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е връчено на А. А. И. на 28.05.2020 г. Жалбата е подадена чрез административния орган на 09.06.2020 г. /вх. № УП 20384/, т.е. в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да издаде оспореното решение, административният орган е приел, че А. А. И. не е доказал наличието на предвидените в чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, предпоставки, поради което е отхвърлил молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Според константната практика по подобни казуси молбите на гражданите на И. за предоставяне на закрила следва да бъдат разглеждани на индивидуален принцип. Като лица в потенциален риск се определят такива, свързани с международните сили и правителството на страната, хуманитарни работници и активисти за правата на човека, журналисти, цивилни лица, за които има съмнение, че подкрепят една или друга групировка, лица, изложени на риск да станат жертва на кръвна вражда, хора с различна сексуална ориентация, жени със специфични характеристики и т.н.

В оспореното решение са обсъдени подробно изтъкнатите от А. А. И. доводи, касаещи търсеното от нея право на закрила. Съдът, в настоящият му състав не може да не се съгласи с аргумента, че оспорващият не е доказал твърденията си, че ако се завърне в И. и по-точно в К., животът му ще бъде поставен в опасност. При проведеното интервю, не са ангажирани сигурни доказателства в тази насока. Жалбоподателят сочи, че е имал проблеми с официалните власти на кюрдското автономно правителство. Съдът не кредитира бежанската му история, защото тя съдържа непоследователни и противоречиви данни. Оспорващият твърди, че от 1991 г. до 2017 г. е бил арестуван четири пъти, сочейки като причина факта, че е бил свързан с правителството на С.. В същото време, той не посочва, в какво точно се изразява тази негова обвързаност, която може да предизвика негативното отношение на кюрдското автономно правителство. Не сочи и доказателства за твърдението си, че е бил спасен от затвора от представители на Ч. кръст. Обясненията за нападението през 2005 г. също звучи нелогично. При положение, че силите за сигурност безспорно разполагат с необходимите средства и методи за успешно преследване на определено лице, не би следвало да е необходимо да организират срещу някого покушение на улицата. На последно място няма причина, А. А. И. да е бил преследван от властите, след като официално е бил назначен за нещо като кмет и е бил посредник между тях и хората, на които е помагал да си уреждат неща. Няма данни оспорващият да е бил преследван заради своята раса, религия, политическа принадлежност или народност, както и за принадлежност към определена социална група или политически убеждения.

Изложеното мотивира съдът да приеме, че по отношение на оспорващия не са налице предпоставките по чл. 8 от ЗУБ.

Няма съмнение, че на много места в И. има спорадични актове на насилие, съпроводени с жертви, но в К. обстановката е спокойна. От общоизвестни източници на информация се установява, че в тази автономна област живеят много етнически и религиозни групи, но на територията ѝ има верска, политическа и етническа търпимост.

От описаната по-горе справка е видно, че обстановката в управляваните от регионалното правителство на К. северни провинции е останала в най-голяма степен незасегната от падането на режима на С. Х.. Властите като цяло са в състояние да осигурят сигурност и закрила на жителите на региона. Според становището на Върховния комисариат по бежанците при ООН в тези райони има религиозна и етническа толерантност и защитени правата на етническите и религиозни малцинства. Няма данни за възникнали проблеми със завърнали се там лица, които са търсили закрила в други страни. Европейските страни като цяло намират ситуацията в тази

част на И. за стабилна, като правителството е в състояние да осигури живота и сигурността на гражданите. В областта се наблюдава бурен икономически растеж и просперитет. Там намират постоянно убежище хора от други райони на И., където сигурността е нестабилна и опасна, като няма данни достъпът до тези територии да е ограничен, особено за хора с кюрдски етнически произход. От актуалните данни за страната по произход се установява, че в настоящия момент, макар Ислямска държава да не съществува вече, в районите, където е имало разселени лица, са налице пречки за връщането им. В цялата страна се наблюдават икономически затруднения, свързани с пандемията на COVID-19 и срива на цените на петрола на международните пазари. Турция продължава да провежда въздушни удари срещу цели в К., свързани най-вече с ПКК, като има данни и за цивилни жертви, предимно в пограничните села. В района на [населено място] са налице ограничения, свързани най-вече с въведеното извънредно положение заради пандемията.

Съдът в съответствие с дадените указания в определението за насрочване на делото, извърши проверка в общодостъпни източници на информация за страната по произход на търсещия закрила и по-специално за [населено място]. На интернет-страницата, за търсене на информация за държавите по произход, поддържана от Европейската служба за подпомагане в областта на убежището [www.ecoi.net](http://www.ecoi.net), както и в други релевантни и надеждни източници не се откриха данни за провеждане на военни действия в района на [населено място], нито за други обстоятелства, от които да се направят изводи, че обстановката там достига прага на безогледно насилие по смисъла на чл. 15 от Директива 2011/95.

Тези обстоятелства мотивират съда да приеме, че в страната на произход на жалбоподателя има условия за сравнително безопасен и нормален живот, а причините за напускането на И. и конкретно на К. са с генезис, изключващ предоставянето на хуманитарен статут по смисъла на ЗУБ.

По изложените съображения съдът намира, че на А. А. И. не следва да бъде признат хуманитарен статут, поради недоказани предпоставки за това.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 19 състав,

#### РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. И., гражданин на И., с адрес: [населено място], [улица], РПЦ на ДАБ, срещу Решение № 1354/20.05.2020 г. на Председателя на Държавната Агенция за бежанците при МС, с което на основание чл. 70, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 13, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗУБ е отхвърлена молбата за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния Административен Съд на Република България.